

ĆWICZYMY PRAWIDŁOWĄ WYMOWĘ

Małemu dziecku czytaj wierszyki. Czytaj dużo. Czytaj wierszyki i rymowanki, by nabierało świadomości słowa, by czerpało radość ze słuchania, a w przyszłości z mówienia.

Starsze dziecko zachęcaj do powtarzania rymowanek, wierszyków, ale - uwaga! - tylko tych, które jest w stanie powtórzyć poprawnie. Np. dziecku, które deformuje głoskę „sz”, nie należy dawać do powtarzania wierszyków zawierających tę głoskę, dopóki nie będzie w stanie jej wypowiedzieć prawidłowo. W przeciwnym wypadku może sobie utrwalić wadę. Ta zasada dotyczy dzieci, które mówią, ale mają wadę wymowy.

Pamiętaj: u dziecka, u którego występuje zaburzona mowa, najpierw musi odbyć się terapia mająca na celu uzyskanie prawidłowego brzmienia zaburzonych głosek, a dopiero potem utrwalanie wymowy poprzez wierszyki. W przypadku wątpliwości, czy dziecko daną głoskę wypowiada poprawnie, należy skonsultować się z logopedą, który zbada mowę dziecka, a następnie odpowie, czy i jakie wierszyki są dla dziecka najbardziej odpowiednie.

Piekarz, co miał śmieszne **baczki**,
włożył bułek pięć do **paczki**.
Chciał też trochę innych **bułek**
włożyć, z jednej z górnych **pólek**.
Nie mógł sięgnąć, wszedł na **biurko**,
lecz zapomniał, że jak **piórko**
lekki nie jest. Biurko stało,
lecz za chwilę się złamało.
Kiedy spadał, wtedy **bułki**
zawołały: – Chwyć się **półki**!
Ale nic mu to nie dało,
wszystko z pólek pospadało!
A piekarza śmieszne **baczki**
również spadły... wprost do **paczki**!
Przyklejone wcześniej były,
więc się łatwo odkleiły.

Cel ćwiczenia: opozycja P – B

Myszka na kawałek **serka**
z wielkim apetytem **zerka**.
– Droga myszko, ser to danie,
które mamy na śniadanie.
Szanse na zjedzenie **sera**
są dla ciebie bliskie **zera**.

Cel ćwiczenia: opozycja S – Z

Kiedy Jasio odpiął **szelki**,
wszystkie mu z kieszeni **żelki**
na podłogę wyleciały,
bo mu spodnie opadały.

Cel ćwiczenia: opozycja SZ - RZ

Kracze wrona, żeby **gości**
szybko skrzyknąć, bo chce w **kości**
pograć z nimi, ale **gracze**
nie chcą przyjść, choć wrona **kracze**.

Cel ćwiczenia: opozycja G – K

Rozmyślała pelargonia, **rosnąc** na werandzie:
„Która z **roślin** ogrodowych piękna jest naj**bardziej**?”

Urodziwe są nasturcje i **róże**, i **bratki**...
Ach, **rozboli** **prędko** głowa od takiej zagadki!”

Myśli **skromna** pelargonia i **humor** rujnuje
- czy urodą innym kwiatom ona dorównuje?

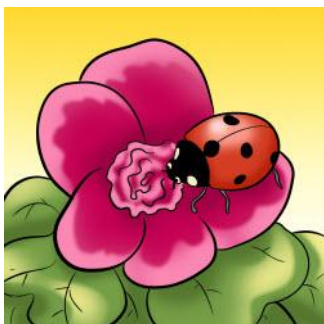

Pragnie w **krąg** zachwyty zbierać oraz gromkie **brawa**.
Bardzo by ją **rad**owały ten **roz**głos i sława,

bo by w **bratk**ach i **nasturcj**ach zaz**drość** się **zrodzi**ła,
a **urody** nawet **róża** by jej zaz**drości**ła!

Z tych **rozmyśla**ń ją **wyrwa**ła **cz**erwona biedronka,
co się obok **roz**grzewała **promy**kami słońka.

„Pelargonio, **pragnę** **zwróci**ć na to twą uwagę,
i **poprosi**ć, byś ten fakt wzięła pod **roz**wagę:

są **wśród** osób **róż**ne gusty i upodobania.
Jednym się podoba **Kry**sia, innym znowu **Fr**ania.

Pragnij **raczej** u**rodzi**we mieć swoje **ser**duszko.
Strój się w **dobroć**.” - wyszeptała jej **skry**cie na uszko.

„Darowana **dobroć** **wrac**a i **serce** **raduje**.
Kto w swym życiu **dobro** czyni, ten się dobrze czuje.”

Cel ćwiczenia: głoska R

